

Mindennap nevelem
ővele magam is.
Ha leszidom, félek,
szidalmam jogtalan,
s szégyellem, ha nyerni
játékban nem hagyom.
A kétség nap mint nap
jelen van – végül is
falhoz állít, kérdez:
hogyan látnád akkor, ha
te szülnéd volna őt?
Más lenne fiadként?
Félnéd-e, hogy holnap
gonosszá növekszik,
él csak és herdálja,
ami érték benne?
A szülő: kérdések
sose múló lánc.
Nem ám a gyerekekkel –
veled hadakozol!
Terólad szól ez is:
hogyan egy nem várt percben
felülkerekedik
rajtad az örök vágy,
feltételek nélkül
lenni szeretve.

Novák Éva

ELINDULNI

Úgy indulni el, akár árvíz idején
a partja vesztett folyóból kimentett őzek.
Eleinte óvatosan, vissza-visszanézve, míg
a rémület helyére nem költözik hitetlenkedés.
Nekibátorodva szaporázni, futásnak eredni,
a fák ilyenkor úgymint félreállnak, nekiiramodni a térnek.
Fel-felszökkeni, nem bánva, ki látja.
Csak elindulni végre.